

آمادگی فرد^۲ (نه بر اساس سن یا سال تحصیلی) در اختیار او قرار می‌گیرد. می‌توان برای یادگیری فردی در زمینه‌های شناختی، رفتاری، جسمانی و اجتماعی شرح حال تهیه کرد. تجربه‌های شخصی در زمینه آموزش اهمیت چندانی نخواهد داشت و هر فردی آزاد خواهد بود هر موضوعی را در هر زمانی که می‌خواهد بیاموزد.

۲) در ۲۰ سال آینده معلم تربیت بدنی الگو یا فردی نمونه خواهد بود که دانش‌های تلفیقی، اصول و روش‌ها را به کار می‌گیرد و به شاگردان خود کمک می‌کند تا بتوانند از این اطلاعات استفاده کنند. او با فن‌آوری‌های پیشرفته یادگیری نیز آشنایی کامل دارد و بخش اصلی ۲۰ سال آینده را «پیشرفت شغلی، جابه‌جایی‌های مربوط به آن و یادگیری مداوم»^۳ تشکیل خواهد داد که به همه افراد و همه گروه‌های سنی تعلق خواهد داشت.

۳) «رفتن به مدرسه» یک فرآیند یا روند آموزشی و نه فقط رسیدن به یک مقصد خواهد بود. هر مکانی می‌تواند مکان یادگیری باشد و زمانی که صرف

جامعه اطلاعاتی و تأثیر آن بر آموزش

جامعه امروز جامعه‌ای وابسته به اطلاعات است و با به کارگیری دانش و اطلاعات به سوی آینده حرکت می‌کند. رشته اطلاع‌رسانی و سایر رشته‌های علمی راه‌های پیشرفته‌ای را در مقابل افراد و سازمان‌ها قرار می‌دهد تا بتوانند به منابع مملو از اطلاعات دست یابند. همچنان‌که برای به کار گرفتن دانسته‌های خود مهارت‌های پیش‌تری کسب می‌کنیم، با دشواری‌های گوناگونی در زمینه آموزش روبه‌رو خواهیم شد که می‌توان آن‌ها را به ۶ گروه زیر تقسیم کرد:

۱) با استفاده از هوش مصنوعی و فن‌آوری‌های جدید می‌توان به اطلاعات و دیدگاه‌های موجود در سرتاسر جهان دسترسی پیدا کرد. به این ترتیب اطلاعات متناسب با سطح

نویسنده:
لسلی‌تی لامبرت
ترجمه:
ماندانا آچودان

مقدمه

با پیشرفت روزافزون فن‌آوری‌ها مفاهیم تازه‌ای وارد زندگی ما شده است از جمله: رویات اندیشمند^۴، کارت‌های هوشمند^۵، زیستارشناسی، مهندسی ژنتیک، تصویرسازی ذهنی^۶، واقعیت مجازی^۷، مدارس بدون دیوار^۸، مدارس سایبر^۹ و... در این مقاله ویژگی‌های مربوط به سال‌های ۱۹۹۹ تا ۲۰۱۹ شرح داده شده است. زمانی که حرکت به سوی آن بیش از هر چیز وهم و خیال را برمی‌انگیزد تا این که عقل و اندیشه را برانگیزد. در این دوره زمانی با پیشرفت‌ها و کشف‌های تازه‌ای روبه‌رو خواهیم شد که ساختار و عملکرد رشته تربیت بدنی را دگرگون خواهد کرد. در جامعه روبه‌رشد اطلاعات و کشف‌هایی که در رشته‌های مهندسی حیات و بیوتکنولوژی صورت می‌گیرد، منشاء ایجاد این دگرگونی‌ها خواهد بود و بر روند آموزش، مؤسسه‌های آموزش، بهداشت و طول عمر تأثیر خواهد گذاشت.

تربیت بدنی

در ۲۰ سال
آینده؛
«رفتن به
مدرسه»
یک فرآیند
یا روند
آموزشی و
نه یک
مقصد
خواهد
بود

می‌دانند و می‌توانند بر رفتارهای احساسی خود غلبه کنند و تنها به اهداف متعالی می‌اندیشند و همه امکان‌ها را در راه رسیدن به آن به کار می‌گیرند همچنین عقاید و اطلاعات جدید را تلفیق می‌کنند. امکان دسترسی شبانه‌روزی به مدارس، دبیرستان‌ها و دانشگاه‌ها نیز فراهم خواهد شد.

برنامه ریزی های آموزشی

در ۲۰ سال آینده، ساختارها و فرآیندهایی شکل خواهند گرفت که «انتقال پذیری»^۹ مفاهیم و اصول را تسهیل می‌کند. برنامه‌ریزی‌های آموزشی طبق «مفاهیم» خواهد بود و برنامه‌هایی که تنها شامل اطلاعات و فعالیت‌ها هستند کافی نخواهند بود. اطلاعات و مفاهیم هدف اصلی دسترسی به شکل‌های جهانی‌تر، وسیع‌تر و کاربردی‌تر است. می‌توان میزان دقت و کیفیت یک برنامه را بر اساس دقتی سنجید که برای تلفیق محتوای مفهومی و تغییرهای هم‌تراز به کار رفته است. انباشتن اطلاعات و موضوع‌ها در برنامه‌ها کار سودمندی نخواهد بود.

معلمان

معلمان نیز مانند امروز افرادی کارآمد خواهند بود که همواره مشغول یادگیری هستند. آن‌ها برای کسب آگاهی و مهارت حاضرند مسیرهای دشواری را طی کنند و خطرهایی را پشت سر بگذارند. معلمان از اطلاعات یکپارچه‌ای برخوردارند که با استفاده از مهارت‌های دشوار می‌توانند فن‌آوری‌ها را به کار ببرند و شاگردان خود را با دقت بررسی کنند، به طوری که بتوانند واکنش‌های آن‌ها را پیش‌بینی کنند. وضعیت شغلی معلمان مانند امروز استخدامی نیست بلکه طبق کارایی آنان تعیین می‌شود. میزان پیشرفت و یادگیری دانش‌آموزان سنجشی برای کارایی معلمان است. به این ترتیب، معلمانی که میل و انگیزه‌ای برای کار خود ندارند امکان اشتغال نیز نخواهند داشت.

فرآیندهای آموزشی^{۱۰}

همچنان‌که افراد آگاهی‌بیش‌تری درباره شناخت و چگونگی عمل یادگیری کسب می‌کنند تقاضا و درخواست بیش‌تری برای یادگیری فردی یا گروهی خواهند داشت. آموزش‌های دشوار و پیچیده نیز هماهنگ با توان جسمی، نیاز فرد و نه بر اساس سن و سال تحصیلی است. امکان فراگیری در مکان‌های مختلف وجود دارد و همین امر سبب می‌شود که

یادگیری در خارج از مدرسه می‌شود، افزایش یابد. شاگردان نیز شیوه‌هایی را فرا می‌گیرند تا بتوانند با حضور در مکان‌های آموزشی و دسترسی به مراکز رایانه‌ای و ارتباطات از راه دور به خودآموزی بپردازند.

۴) یک بانک اطلاعاتی الکترونیکی وجود خواهد داشت که مملو از منابع نامحدود است و در هر زمان برای افراد قابل دسترسی خواهد بود. با اینترنت و سایر وسایل ارتباطی می‌توان به واحدهای آموزشی، نسخه‌های قابل تعویض رشته‌های تحصیلی و سایر فورمت‌های آموزشی دست یافت.

۵) ما نیز می‌توانیم اطلاعات را ارزیابی و افرادی را شناسایی کنیم که رابطه‌های آموزشی خوبی هستند. آنان کارشناسان هدفمندی^۸ هستند که در انتقال اطلاعات مهارت دارند و می‌توانند با استفاده از وسایل الکترونیکی و ارتباط از راه دور برنامه‌ریزی‌های جامعی درباره بازآموزی کارکنان طرح‌ریزی کنند. آن‌ها به تک‌تک موارد مربوط به امر آموزش یاری می‌رسانند.

۶) ما بیش از امروز درمی‌یابیم که چه اطلاعاتی سودمند نیست و ارزش یاد گرفتن ندارد. معلمان نیز از این رویه پیروی خواهند کرد و تصورهای قدیمی، اطلاعات تاریخ گذشته و تمرین‌های غیر مؤثر؛ در یادگیری، نوشته‌ها و عملکردشان جایی نخواهد داشت.

تأثیر بالقوه تغییر در امر آموزش

وجود تغییرها نیاز به مدارس پرکیفیت را افزایش می‌دهد. برنامه‌های آموزشی گسترده کاربردی نخواهد داشت و با پیشرفت آموزش و دسترسی بیش‌تر به اطلاعات، تغییرهای قابل توجهی در زمینه مراقبت‌های بهداشتی ایجاد خواهد شد، اما در تصور ما از مدرسه، برنامه درسی و کلاس درس تغییری پدید نمی‌آید و تصور قدیمی باقی می‌ماند. این موضوع سبب بروز تضادی می‌شود که با کمک رهبران اجرایی، برنامه‌ریزی‌ها و فرآیندهای آموزشی برطرف خواهد شد.

رهبران و ساختارهای اجرایی

با افزایش سطح کیفی مؤسسه‌های آموزشی، ساختارهای سلسله‌مراتبی جای خود را به ساختارهای تازه‌تر و مسؤولانه‌تر می‌دهد، ساختارهایی که چندگانه و انعطاف‌پذیرند. ساختارهای تشکیلاتی نیز موضوع‌های پرطرفدار و موردنیاز جامعه را دربرمی‌گیرد و رهبران از خلاقیت، مهارت و پویایی زیادی برخوردار خواهند بود. آن‌ها خود را مسؤول و متعهد

داشتن اطلاعات به تنهایی اهمیت ندارد، بلکه به کار گرفتن اطلاعات هنر است

در آینده هر فرد،

مسئول

رعایت

بهداشت

فردی و

مراقبت از

خود است

یادگیری به شیوه دانش پژوهی شود و یادگیری آموخته جای خود را به یادگیری از روش های آموزشی و فرایندها بدهد. مربیان تربیت بدنی با استفاده از فن آوری ها غیرواقعی شاگردان خود را در شرایطی تقریباً واقعی قرار می دهند و از این راه می توانند واکنش ها، تصمیم گیری ها و رفتارهای خاص آن ها را مشاهده و ارزشیابی کنند.

مشاهده ها

هدف اصلی از مشاهده دانش آموزان «کمک» به آن ها و نه

تأمین خواسته های آنان است. مشاهده به منظور ارزیابی توانایی شاگردان است و می توان ابتکار عمل، چگونگی به کار گرفتن اصول و قواعد و نحوه تعمیم دادن آن ها را سنجید.

تأثیر علم بر تندرستی و طول عمر

همان طور که ذکر شد، پیشرفت های علمی نیز مانند جامعه اطلاعاتی بر نحوه تفکر ما از مراقبت های بهداشتی و تربیت بدنی تأثیر خواهد گذاشت. با پیشرفت هایی که در رشته های پزشکی و بهداشتی حاصل شده است، بیش تر بیماری های وخیم مهار خواهد شد؛ امید به زندگی افزایش می یابد و راه های تازه ای برای درمان بیماری ها کشف خواهد شد. در ۲۰ سال آینده، برخورداری از سطح بهداشتی مناسب حتی در بین افرادی که بیش از ۹۰ یا ۱۰۰ سال دارند، عادی به نظر می رسد. افرادی که در رشته های بهداشتی و تربیت بدنی فعالیت می کنند با دشواری های جدیدی روبه رو خواهند شد، از جمله:

(۱) شکل جدید تداوم تندرستی^{۱۱}

(۲) ابزارهای جدید و مؤثر که سطح بهداشتی و عملکرد جسمانی را بالا می برند.

(۳) طول عمر و افزایش زندگی

شکل جدید تداوم تندرستی

علم بهداشت و تندرستی در طول ۲۰ سال آینده به

موفقیت های زیادی دست خواهد یافت و حتی فراتر از علم پزشکی خواهد رفت. افراد مسئول بهداشت خود هستند و به عبارتی: از مراقبت بهداشتی فردی به تشخیص فردی، درمان و جراحی فردی خواهیم رسید. علم پزشکی تغییر خواهد کرد و هدف آن ارزیابی ژنتیکی و علت بروز بیماری ها خواهد بود تا بتواند از شیوع آن ها جلوگیری کند. پزشکی کاربرد فراوانی برای پیشگیری خواهد داشت و بیماری و دوره آن، متناسب با میزان ارتقاء سطح بهداشت

کاهش می یابد.

افزایش عملکرد جسمانی^{۱۲} و سطح بهداشت

بسیاری از مراکز، با شیوه های پژوهشی گوناگون به بررسی عملکرد جسمانی و ارتقاء سطح بهداشت می پردازند. شیوه های فوق عاری از اختلاف نظر نخواهند بود. ما آگاهی زیادی درباره مصرف مکمل های هورمونی مانند ملاتونین؛ هورمون رشد انسانی؛ ویتامین ها؛ املاح آنتی اکسیدان مثل ویتامین های A، E، C، و کوآنزیم Q-۱۰ کسب خواهیم کرد. همچنین رژیم های معدنی مثل رژیم های کرومیوم، سلنیوم و منیزیم را بهتر خواهیم شناخت. مقدار مصرف هر یک از مواد فوق به منظور ارتقاء سطح بهداشتی و افزایش پتانسیل عملکرد انسان^{۱۳}، مطابق با خصوصیت های هر فرد تعیین خواهد شد. داروها و مواد مکمل بر اساس ویژگی های بیوشیمیایی فرد تجویز می شود. روزبه روز، فواید حاصل از فعالیت بدنی و ورزش بیش تر شناخته می شود و افراد زیادی با استفاده از اطلاعات، دسترسی به بهداشت، مصرف مکمل های تحرک زا و اجرای شیوه های خاص می توانند قوای جسمی خود را زیاد کنند و بیش تر وقت مردم صرف شرکت در فعالیت های ورزشی خواهد شد. همچنین یکی از راه های درمانی رایج برای افسردگی، اجرای فعالیت بدنی است و می توان گیرنده هایی^{۱۴} را در بدن کاشت یا به صورت پروتز در

بدن قرار داد که بتواند متغیرهای متعدد روانی و جسمی را اندازه گیری کند. از این رو، تقاضا برای برنامه های آموزشی و بهداشتی زیاد می شود و کاربرد تربیت بدنی به صورت تصاعدی افزایش خواهد یافت. ما با مشاوره تربیت بدنی می توانیم توان بهداشتی خود را افزایش دهیم و مسؤولانه تر با بهداشت فردی برخورد کنیم. همچنین با آگاهی بیش تر از امکان ها و خدمات بهداشتی استفاده و پیشرفت هایی حاصل کنیم که طول عمر را زیاد می کند.

طول عمر و افزایش زندگی

در سال های آینده، علم ضدپیری^{۱۵} فرضیه های تازه ای را ارائه خواهد کرد که بر اساس آن ها می توان روند پیری را کند کرد و ترس از بیماری، ضعف و ناتوانی پیشرونده جسمی کاهش می یابد. همچنین رفتارهایی چون تغذیه بد، کمی تحرک جسمی، استعمال دخانیات و مصرف الکل دیده نخواهد شد، در نتیجه سالخوردگان از سلامتی بیش تری برخوردار خواهند بود و با مطالعه ادبیات بهداشتی و اجرای فعالیت های جسمی دشوار، طول عمر زیادتری خواهند داشت. افزایش طول عمر سبب می شود که افراد بیش از پیش به ظاهر جسمی خود توجه کنند و در هر فرصتی به پرورش جسم خود پردازند تا بتوانند نیرومند و سرزنده باقی بمانند.

تأثیر تغییرها بر آموزش تربیت بدنی و بهداشت

رشته تربیت بدنی به دنبال پیشرفت های حاصل شده در زمینه فن آوری ها و علوم بهداشتی با تغییرهای حیرت انگیزی روبه رو خواهد شد. زندگی ها سالم تر و بهداشتی تر می شود، بسیاری از بیماری های وخیم از بین می رود و عمر طولانی تر می شود. مردم با آگاهی و علاقه ابزارهای بهداشتی و ورزشی را خریداری و استفاده می کنند. با وجود این پیشرفت ها و دگرگونی ها، آیا آموزش بهداشت و تربیت بدنی با یکدیگر ادغام خواهند شد؟

- آیا تربیت بدنی و بهداشت در پیروی از اصول و اهداف به یک نقطه خواهند رسید؟

- آیا تربیت بدنی به منظور حفظ ظاهر بهتر و عمر طولانی تر به کار می رود؟

- آیا برای بهبود مهارت ها و قابلیت ها لازم است که در دوره های کوتاه مدت شرکت یا از دوره های آمادگی مداوم استفاده کنیم؟

- آیا تسهیل های تربیت بدنی بهتر است برای خدمات بهداشتی و رفع نیازهای تفریحی جامعه به کار رود یا برای ساختن ورزشگاه ها، سالن های ورزشی بسکتبال و فوتبال استفاده شود؟

- آیا برنامه ریزی ها مطابق با خصوصیت های فردی

طرح ریزی خواهد شد؟

- آیا بنا به نظر مشاوران تربیت بدنی مدارس، کلاس های تربیت بدنی که به روش قدیمی اداره می شوند، تعطیل خواهند شد؟

درباره این پرسش ها بیندیشید و تأثیر تغییرهای فوق را به الگوهای خانوادگی، مدرسه و جامعه در نظر بگیرید سپس یافته های خود را با همکاران در میان بگذارید و برنامه آموزشی جدید و جالبی طراحی کنید.

نتیجه گیری

برخی از وقایع و کشف ها آثار کوتاه مدتی ایجاد خواهد کرد در حالی که تأثیر بعضی از آن ها ماندنی و پایدار خواهد بود. همچنین ممکن است پذیرش تغییرها با مقاومت، تردید و حتی بی میلی افراد روبه رو شود، مانند واکنش هایی که در مقابل تغییرهای فرهنگی بروز می کند. این واکنش ها نباید ما را متأثر سازد بلکه باید سبب بهبودی کار تربیت بدنی شود. سعی کنیم انعطاف پذیری را بیاموزیم؛ راه حل های جدید و ابتکاری را بیابیم؛ عمیق تر بیندیشیم و مسؤولانه تر عمل کنیم. در این صورت می توانیم برنامه ها و طرح های تازه ای ارائه دهیم و به جای این که با دشواری ها همدستان شویم، نگاهی امیدوار به آینده بیندازیم و با یکدیگر همراه شویم، توان خود را افزایش دهیم و از فرصت ها استفاده کنیم، فرصت هایی که در آینده ای نه چندان دور دست یافتنی خواهند بود.

منبع:

Lambert, Leslie T. abstract of "The future in plain sight" Teaching Elementary physical Education, Vol. 10 No. 6 (Nov. 1999): 6-10

زیرنویس:

1. Knowbots
2. Smart Carts
3. Image manipulation
4. Virtual Reality
تصاویری هستند که به صورت مجازی بر روی نمایشگر یا پرده تشکیل می شوند و واقعی به نظر می رسند.
5. Cyber schools
دانش آموزان با استفاده از کلاه و عینک مخصوص و مشاهده تصاویر مجازی آموزش می بینند.
6. Readiness level appropriate
7. Continuous learning (for career development/ transitions and for lifelong learning)
8. Targeted experts
9. Transference
10. Instructional processes
11. Health Span
12. Physical performance
13. Human performance potential
14. Sensor
15. Anti-aging

در ۲۰ سال

آینده؛

معلم

تربیت بدنی،

دانش های

تلفیقی،

اصول و

روش هایی

را به کار

می گیرد تا

شاگردان

بتوانند از

اطلاعات

موجود

استفاده

کنند